

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2019/1123 AL COMISIEI**din 12 martie 2019****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2013 în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel tehnic a celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE ⁽¹⁾, în special articolul 10 alineatul (6),

intrucât:

- (1) Articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ impune obligația ca toate certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2012 să fie păstrate într-un registru al Uniunii. Acest registru al Uniunii a fost creat inițial prin Regulamentul (UE) nr. 920/2010 al Comisiei ⁽³⁾.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei ⁽⁴⁾ a abrogat Regulamentul (UE) nr. 920/2010 pentru a stabili cerințe generale și cerințe în materie de gestionare și menținere privind registrul Uniunii pentru perioada de comercializare care începe la 1 ianuarie 2013 și pentru perioadele ulterioare, privind registrul independent de tranzacții prevăzut la articolul 20 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE și privind registrele prevăzute la articolul 6 din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (3) Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 prevede înființarea de registre pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din Protocolul de la Kyoto. Regulamentul (UE) nr. 389/2013 reglementează, de asemenea, funcționarea acestor registre.
- (4) Conferința părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, a adoptat modificarea de la Doha, instituind o a doua perioadă de angajament în cadrul Protocolului de la Kyoto, care începe la 1 ianuarie 2013 și se încheie la 31 decembrie 2020 („modificarea de la Doha”). Uniunea Europeană a aprobat modificarea de la Doha prin Decizia (UE) 2015/1339 a Consiliului ⁽⁶⁾. Este necesar ca modificarea de la Doha la Protocolul de la Kyoto să fie pusă în aplicare la nivelul registrului Uniunii și al registrelor naționale aferente Protocolului de la Kyoto. Cu toate acestea, dispozițiile relevante ar trebui să se aplice numai de la data intrării în vigoare a modificării de la Doha la Protocolul de la Kyoto.
- (5) Norvegia și Liechtenstein participă la sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii instituit prin Directiva 2003/87/CE, dar nu sunt părți la acordul privind îndeplinirea în comun a angajamentelor ⁽⁷⁾ în cursul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto. Prin urmare, ar trebui stabilită o procedură specifică de compensare la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

⁽¹⁾ JO L 165, 18.6.2013, p. 13.

⁽²⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 920/2010 al Comisiei din 7 octombrie 2010 privind un sistem standardizat și securizat de registre în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 270, 14.10.2010, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO L 122, 3.5.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto (JO L 49, 19.2.2004, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia (UE) 2015/1339 a Consiliului din 13 iulie 2015 privind adoptarea, în numele Uniunii Europene, a Amendamentului de la Doha la Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 207, 4.8.2015, p. 1).

⁽⁷⁾ Decizia (UE) 2015/1340 a Consiliului din 13 iulie 2015 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Islanda, pe de altă parte cu privire la participarea Islandei la îndeplinirea în comun a angajamentelor Uniunii Europene, ale statelor membre ale acesteia și ale Islandei pentru cea de a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 207, 4.8.2015, p. 15).

- (6) Toate operațiunile necesare în legătură cu a treia perioadă de comercializare a sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii între 2013 și 2020 ar trebui finalizate în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 389/2013. Întrucât Directiva 2003/87/CE a permis utilizarea creditelor internaționale generate în temeiul Protocolului de la Kyoto, regulamentul menționat se va aplica în continuare acestor operațiuni până la 1 iulie 2023, dată care reprezintă sfârșitul perioadei suplimentare pentru îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul celei de a doua perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto. Pentru a asigura claritatea în ceea ce privește normele aplicabile tuturor operațiunilor legate de cea de a treia perioadă de comercializare, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾, pe de o parte, și normele aplicabile tuturor operațiunilor legate de cea de a patra perioadă de comercializare, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, pe de altă parte, domeniul de aplicare al acelor dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 389/2013 care continuă să se aplice după intrarea în vigoare a prezentului regulament pentru operațiunile legate de cea de a treia perioadă de comercializare va fi limitat la scopul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În Regulamentul (UE) nr. 389/2013 se introduce următorul articol 73h:

„Articolul 73h

Procesul de compensare pentru țările care nu sunt părți la un acord privind îndeplinirea în comun a angajamentelor

- (1) În termen de 6 luni de la încheierea perioadei de comercializare 2013-2020, administratorul central calculează valoarea de compensare pentru țările care nu sunt părți la un acord privind îndeplinirea în comun a angajamentelor, prin scăderea din cantitatea totală de certificate generale restituite de operatorii administrați de administratorul național al țării respective pentru perioada 2013-2020 a cantității de certificate din EU ETS care rezultă din includerea țării respective în EU ETS pentru perioada de comercializare 2013-2020.
- (2) Administratorul central informează administratorii naționali cu privire la rezultatul calculului efectuat în temeiul alineatului (1).
- (3) În termen de 5 zile lucrătoare de la notificarea prevăzută la alineatul (2), administratorul central transferă o cantitate de AAU egală cu valoarea de compensare calculată în temeiul alineatului (1) din contul central de compensare ETS al registrului Uniunii către un cont de depozit al unei părți la PK din registrul PK al fiecărei țări care are o valoare de compensare pozitivă.
- (4) În termen de 5 zile lucrătoare de la notificarea prevăzută la alineatul (2), fiecare administrator de registru PK a cărui țară are o valoare de compensare negativă transferă o cantitate de AAU egală cu echivalentul pozitiv al valorii de compensare calculate în temeiul alineatului (1) către contul central de compensare ETS din registrul Uniunii.
- (5) Înainte de a efectua transferul menționat la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol, administratorul național sau central relevant transferă mai întâi numărul de AAU necesare pentru a respecta prelevările aplicate primelor transferuri internaționale de AAU în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.
- (6) În termen de 6 luni de la încheierea perioadei de comercializare 2013-2020, administratorul central calculează valoarea de compensare pentru țările care nu sunt părți la un acord de îndeplinire în comun a angajamentelor prin scăderea din cantitatea totală de certificate generale restituite de către operatorii de aeronave administrați de administratorul național al țării respective pentru perioada 2013-2020 a unei cantități de certificate egale cu emisiile verificate ale operatorilor de aeronave care sunt incluse în inventarul național al țării respective stabilit în temeiul CCONUSC.
- (7) Administratorul central le notifică administratorilor naționali rezultatul calculului efectuat în temeiul alineatului (6).
- (8) În termen de 5 zile lucrătoare de la notificarea efectuată în temeiul alineatului (7), fiecare administrator de registru PK a cărui țară are o valoare de compensare pozitivă transferă o cantitate de AAU egală cu valoarea de compensare calculată în temeiul alineatului (6) către contul central de compensare ETS din registrul Uniunii.

⁽⁸⁾ Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (JO L 140, 5.6.2009, p. 63).

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

(9) În termen de 5 zile lucrătoare de la notificarea efectuată în temeiul alineatului (7), administratorul central transferă o cantitate de AAU egală cu echivalentul pozitiv al valorii de compensare calculate în temeiul alineatului (6) din contul central de compensare ETS din registrul Uniunii către un cont de depozit al unei părți la PK din registrul PK al fiecărei țări care are o valoare de compensare negativă.

(10) Înainte de a efectua transferul menționat la alineatele (8) și (9) din prezentul articol, administratorul național sau central relevant transferă mai întâi numărul de AAU necesare pentru a respecta prelevările aplicate primelor transferuri internaționale de AAU în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la data publicării de către Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a unei comunicări privind intrarea în vigoare a modificării de la Doha la Protocolul de la Kyoto.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 martie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER
